12/11/2026

Αγρυπνία για την εορτή του Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το βράδυ της Δευτέρας προς Τρίτη 10 Νοεμβρίου τελέστηκε Αγρυπνία στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Ναούσης επί τη εορτή του Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου.

Κατά τη διάρκεια της Αγρυπνίας τέθηκαν σε προσκύνηση αποτμήματα ιερών Λειψάνων του Αγίου Αρσενίου, ενώ στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων κήρυξε τον θείο λόγο, ενώ δεν παρέλειψε στο τέλος της ομιλίας του να ευχηθεί στον εορτάζοντα Γεν. Αρχιερατικό Επίτροπο, προϊστάμενο της Ενορίας και στενό του συνεργάτη στο πνευματικό έργο της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Αρσένιο Χαλδαιόπουλο με την ευκαιρία των ονομαστηρίων του.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».

Καί ἀνάμεσα στούς ἁγίους πού ἀνέδειξε ὁ Θεός συγκαταριθμεῖται καί ὁ τιμώμενος σήμερα καί ἑορταζόμενος ἅγιος Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης, ἕνας σύγχρονος ἅγιος, πού ἔζησε ὄχι κάποτε στό παρελθόν, ἀλλά ἔζησε ἀνάμεσα στούς γονεῖς καί τούς πατέρες μας. Ἕνας ἅγιος πού δέν ἔζησε μέ τίς ἀνέσεις καί τίς εὐκολίες μιᾶς πλούσιας καί πολυτελοῦς ζωῆς, ἀλλά ἔζησε ὅλες τίς ταλαιπωρίες καί τίς δοκιμασίες τῶν προσφύγων τῆς Καππαδοκίας καί τοῦ Πόντου πού ἔφθασαν ἐδῶ στήν Ἑλλάδα, ξερριζωμένοι ἀπό τούς τόπους καί τά σπίτια τους, μέ μοναδικό ἐφόδιο, στήριγμα καί παρηγοριά τά ἱερά εἰκονίσματα τῶν ἁγίων καί τά χαριτόβρυτα λείψανά τους· πού ἔφθασαν ἐδῶ μέ μοναδική περιουσία τήν πίστη τους στόν Θεό, πού τούς κράτησε τόσους αἰῶνες ζωντανούς μέσα σέ ἕνα ἀλλόθρησκο περιβάλλον καί τούς βοήθησε νά διατηρήσουν τή γλώσσα τους καί τήν ἐθνική τους ταυτότητα.

Αὐτή τήν πίστη διέθετε καί ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος Ἀρσένιος. Πίστη δυνατή καί θεμελιωμένη στήν πέτρα τοῦ Χριστοῦ. Πίστη ἀκράδαντη καί ἀκαινοτόμητη, χωρίς ἐκπτώσεις καί συμβιβασμούς. Πίστη ἀληθινή πού στηριζόταν στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί συνδυαζόταν μέ τήν μελέτη καί τήν ὑπακοή στό θέλημά του.

Γι᾽ αὐτό καί ὄχι μόνο ἄντεξε τίς δυσκολίες καί τίς κακουχίες πού συνάντησε στή ζωή του, ἀλλά ἀξιώθηκε τόσο τοῦ προορατικοῦ χαρίσματος ὅσο καί τοῦ χαρίσματος τῶν ἰάσεων καί τῶν θαυμάτων.

Καί ἄς μήν μᾶς φανεῖ παράξενο πῶς συνέβη αὐτό σέ ἕναν ἄνθρωπο ἁπλό καί ταπεινό, ὅπως ἦταν ὁ ἅγιος Ἀρσένιος· διότι ἁπλοί καί ταπεινοί ἦταν καί οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ στούς ὁποίους εἶπε ἐκεῖνος: «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ τά ἔργα ἃ ἐγώ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει, καί μείζονα τούτων ποιήσει». Ἁπλοί καί ταπεινοί ἦταν καί πολλοί ἀπό τούς μεγάλους ἁγίους καί ἀσκητές τῆς Ἐκκλησίας μας, γιατί ὁ ἴδιος ὁ Θεός μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι «ταπεινοῖς δίδωσι χάριν».

Διότι ὁ Θεός δέν ἔχει ἀνάγκη τούς σπουδαίους καί τούς ἰσχυρούς τῆς γῆς γιά νά διακονήσουν τό ἔργο του. Δέν ἔχει ἀνάγκη τούς πλουσίους καί τούς μορφωμένους γιά νά διανείμει τήν χάρη του. Διότι ἡ δύναμη τῆς χάριτός του εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε δέν ἔχει ἀνάγκη τήν ἀνθρώπινη δύναμη γιά νά ἐνεργήσει. Δέν ἔχει ἀνάγκη τήν ἀνθρώπινη διαφήμιση γιά νά προβληθεῖ. Δέν ἔχει ἀνάγκη τήν ἀνθρώπινη ἐπιβεβαίωση γιά νά φανεῖ πόσο σπουδαία εἶναι, διότι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ «ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Καί ἕνας τέτοιος, ἀσθενής καί ἀδύναμος κατά κόσμον ἦταν καί ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος Ἀρσένιος. Ὅμως ἐπειδή εἶχε ἀκράδαντη πίστη στόν Χριστό καί ἐπειδή εἶχε ταπείνωση, ἀναδείχθηκε, ὅπως λέει καί τό ἀπολυτίκιό του, «σκεῦος τίμιον τοῦ Παρακλήτου», σκεῦος τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνεργοῦσε διά τοῦ ἐκλεκτοῦ δούλου «θαυμάσια καί μεγάλα».

Καί εἶναι ὄντως μεγάλα ὅσα ἔκανε καί ἐν ζωῇ καί μετά τήν κοίμησή του ὁ ἅγιος Ἀρσένιος, ὁ ὁποῖος καί συνεχίζει νά θαυματουργεῖ γιά χάρη ὅσων προστρέχουν στή βοήθειά του καί ἐπικαλοῦνται τή μεσιτεία. Εἶναι ὄντως μεγάλα καί θαυμαστά, καί ὀφείλουμε νά εὐχαριστοῦμε τόν Θεό, γιατί δέν ἔπαυσε καί στίς ἡμέρες μας νά ἀναδεικνύει ἁγίους, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστη τους καί μέ τή ζωή τους, μέ τά θαύματά τους καί τίς ἐμφανίσεις τους στηρίζουν καί ἐμᾶς στήν πίστη.

Δέν εἶναι μάλιστα καθόλου τυχαῖο ὅτι ὁ Θεός ἐπιλέγει νά θαυματουργεῖ περισσότερο διά τῶν νέων αὐτῶν ἁγίων του, τῶν ἁγίων πού ἔζησαν στίς ἡμέρες μας, πού συναναστράφηκαν ἀνθρώπους πού γνωρίζουμε καί ἐμεῖς, ἔτσι ὥστε ἡ μαρτυρία τους νά εἶναι ἀκόμη ἰσχυρότερη καί νά μήν χωρᾶ καμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Θεός στόν ὁποῖο πιστεύουμε εἶναι «χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας» καί εἶναι ὁ ὁποῖος σέ κάθε ἐποχή ἀναδεικνύει τούς ἐκλεκτούς του δούλους, ἀναδεικνύει τούς ἁγίους του, γιά νά ἐκχέει δι᾽ αὐτῶν καί τῶν ἱερῶν τους λειψάνων τή χάρη του στούς ἀνθρώπους· γιά νά μᾶς παρηγορεῖ καί νά μᾶς στηρίζει στόν καθημερινό μας ἀγώνα.

Αὐτό συνέβη καί μέ τόν ἅγιο Ἀρσένιο. Τά πολυάριθμα θαύματά του ἀποτελοῦν τήν αἰσθητή δωρεά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἀποτελοῦν τήν παρηγορία καί τήν ἐνίσχυσή μας. Ἡ ταπεινή καί ἁπλή ζωή του μαζί μέ τή σταθερή καί ἀκλόνητη πίστη του μᾶς ὑποδεικνύουν τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο μποροῦμε καί ἐμεῖς νά γίνουμε «σκεύη τοῦ Παναγίου Πνεύματος» καί νά προσεγγίσουμε τόν Θεό.

Ἄς κάνουμε τήν προσπάθειά μας, ἄς ἀγωνιζόμαστε καθημερινά, μέ ὑπομονή καί ἐπιμονή, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς, διά πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου, τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καί τῆς αἰωνίου ζωῆς.

© Gerbekes IMBNK